Hugo <de Prato Florido>: Sermones dominicales super evangelia et epistolas per totum annum
[Straßburg: Georg <Husner>], [ca. 1478] Seite 703

spūm adoptōnis filioꝝ·i·p quē adoptant̄ ꝛ efficiunt̄ filij electi·et
p ꝯñs accepistis spūm dilectōnis·nullus em̄ adoptat̄ in filiū nisi
diligat̄·Eph·j·Qui p̄dest·nos i adop·fi·Et talis spūs expellit timo
rē d corde·j·Ioh·iiij·Timor nō est in caritate·Idē tñ est spūs qui
opatus ē in illis timorē ꝛ legē timoris dedit eis·ꝛ in nob amorē
et legē amoris dedit nob·Idē g̊ spūs ē·ꝫ ꝓpter diuersa opa diffit̄r
appellat̄·Nā spūs timoris dr̄ esse iudeis qꝛ eodē spū quo in tabu
la scripta est lex·timor incussus ē eis·q̄ grām nōdū intelligebāt d
sua infirmitate peccatis p legē ꝯiuncti·Spūs āt libtatis dr̄ esse his
quib impti eius ope·gr̄a ꝛ regeneratō in vitā eternā ꝛ fides q̄ p
dilectōz opat̄ nō p timorē·nō formidādo penā·ꝫ amādo iusticiam
vt dic̄ aug·Ipa em̄ fides ꝛ dilectō a spūsancto ē·Duo em̄ timores
ꝫ insinuāt̄·Vnus est in pfecta caritate scꝫ timor castus·q̄ nos fili
os dei generat·Alter q̄ nō est in pfecta caritate ꝫ suilis·Hi autē
duo timores faciunt duo genera seruoꝝ·Est em̄ seruus q̄ ē ꝛ fili⁹·
q̄ timet dn̄m·ꝛ honorat prēm·ꝛ est suus q̄ timet penā ꝫ nō diligit
iusticiā vt dic̄ aug·Et qꝛ tanto bn̄ficō nō debem⁹ esse ingr̄ti·ꝛ spūs
gr̄tos nos facit·idō spūs est in quo clamamus abba pater·tanq̄ꝫ il
li grās referentes·i·qui nos clamare facit impellens nos ad cla:
mandū·Gal·iiij·Misit deus spūm filij sui in corda vestra cla·ab·
pa·Hic autē duo ponit q̄ tñ vnum sunt·Sꝫ abba dic̄ ꝓpter hebre:
os·hebreū em̄ ē·pater dic̄ ꝓpter latinos·his em̄ duob generib
hoīꝫ loq̄bat̄ scribēdo romanis·Nec tñ greci excludūt̄·qꝛ patir gre
ce idē est qd pat̄ latine·ꝛ fere eadē vox est·Notādu g̊ qꝙ ꝓpt̄ sacra
mentū vtrunqꝫ posuit sic·marc·xiiij·vtrūqꝫ dn̄s in passione ꝯme
morat·Nā christus factus ē lapis angularis ecc̄ie collecte ptim
ex hebreis ad q̊s ptinet abba·ptim ex gentib ad q̊s ptinet pater·
qꝛ ecc̄ia de vtroqꝫ ꝑplo·in vno angulari lapide christo ē collecta
qui fecit vtraqꝫ vnū vt esset vnus grex ꝛ vn⁹ pastor vt dicit aug·
Nota etiā qꝙ ꝫ clamor nō est in labioꝝ motōe tm̄ ꝫ magis in cor:
de p desideriū ꝛ feruorē·sicut taceti moysi dictū est·qd clamas ad
me·exo·xiiij·Et sic pꝫ qꝙ p spm̄sanctū adoptati sumus in filios·filij
aūt ex amore seruiūt·amāti aūt nihil est difficile·ꝛ iō sm̄ spūm et
nō sm̄ carnē possumus ꝛ debemus viuē·qꝛ q̄uis opa spūs diffici
lia videant̄·tñ amāti sunt facilia·Et sic pꝫ terciū·¶Quarto ꝓbat p
testimoniū spūssancti·qꝙ filij dei sumus·qꝛ ipē spūssanct⁹ testimo:
niū reddit spūi nostro·i·recognoscē facit mentē nostrā·dū p eum
facta remissione bn̄ agimus·qꝙ filij dei sumus·ꝫ facit recognoscere
spūssanct⁹ dū in ecclesia fit remissio peccatoꝝ in spūsancto·quā re:
missionē licet tota trinitas faciat tñ ꝓprie ad spm̄sanctū dr̄ ptinere

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-479/0702
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG